UNIWERSYTET WARSZAWSKI

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

Protokół posiedzenia nr 13 Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne w dniu 24 stycznia 2022 roku

Przewodniczący Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne prof. dr hab. Robert Grzeszczak otworzył zdalne posiedzenie Rady i powitał zgromadzonych. Przewodniczący sprawdził kworum przez odczytanie listy obecności, prosząc o zgłoszenie obecności przez poinformowanie o tym przy włączonej kamerze i mikrofonie. Z Biura Rad Naukowych w posiedzeniu uczestniczyła mgr Aleksandra Malarz. Nieobecność na posiedzeniu zgłosiły następujące osoby: dr hab. Piotr Bogdanowicz, dr hab. Marcin Wiącek, prof. UW oraz dr Vita Czepek.
Podobnie jak na poprzednich posiedzeniach zdalnych, wszystkie głosowania na posiedzeniu odbywały się przez zamieszczenie na czacie linku do danego głosowania, następnie zarządzano głosowanie. Przewodniczący upewniał się, czy ktoś z głosujących potrzebuje wydłużenia czasu głosowania, a w razie niezgłoszenia takiej potrzeby zarządzał zamknięcie głosowania i ogłaszał jego wynik, obliczony automatycznie przez program Ankieter.
Przewodniczący przeszedł do kolejnego punktu – przyjęcia porządku obrad. Wobec braku uwag w tej sprawie, przystąpiono do głosowania, za przyjęciem porządku obrad było 31 osób, nikt nie był przeciw, nikt się nie wstrzymał.
Przewodniczący przeszedł do kolejnego punktu porządku obrad – przyjęcia protokołu z 20 grudnia br. Zwrócił się do członków Rady z pytaniem, czy mają uwagi do protokołu. Wobec braku uwag, zarządził głosowanie. Za przyjęciem protokołu były 33 osoby, nikt nie był przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Informacje Przewodniczącego

Przewodniczący Rady, odnosząc się do tego, że porządek obrad posiedzenia styczniowego obejmuje niewiele spraw, powiedział, że prawdopodobnie w przyszłości nie będą planowane posiedzenia styczniowe.
Następnie Przewodniczący przedstawił zapowiedzi obron rozpraw doktorskich.
Zastępczyni Przewodniczącego dr hab. Patrycja Grzebyk, prof. UW w związku z wręczeniem w dniu 21 stycznia br. stypendiów dla wybitnych młodych naukowców za 2021 rok przyznanych przez Ministerstwo Edukacji i Nauki, przypomniała, że Prezydium podczas posiedzenia w dniu 28 czerwca 2021 r. podało informację o przyznaniu stypendium dr. hab. Maciejowi Sokołowskiemu. Stypendium otrzymał także doktorant Wojciech Engelking z Wydziału Prawa i Administracji.
Zastępczyni Przewodniczącego poinformowała o nagrodach Prezesa Rady Ministrów za wyróżniającą się rozprawę doktorską, będącą podstawą nadania stopnia doktora w 2021 roku oraz za wysoko ocenione osiągnięcia będące podstawą nadania stopnia doktora habilitowanego w 2021 roku.

Sprawy naukowe

Sprawa nadania lub odmowy nadania stopnia doktora mgr. Maciejowi Wilmanowiczowi.
Temat rozprawy: „Rewolucja i jej krytycy – angielska myśl polityczno-prawna 1688-1716”. Promotor: prof. dr hab. Adam Bosiacki. Przewodniczący przedstawił przedmiot głosowania,

następnie otworzył dyskusję. Głos zabrał prof. dr hab. Adam Bosiacki, który omówił sprawę. Wobec braku innych głosów w dyskusji Przewodniczący zarządził głosowanie.

Głosowanie w sprawie nadania stopnia doktora mgr. Maciejowi Wilmanowiczowi:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
37	23	23	0	0

Przewodniczący stwierdził, że Rada nadała stopień doktora mgr. Maciejowi Wilmanowiczowi.

Sprawa przyznania wyróżnienia rozprawie doktorskiej dr. Macieja Wilmanowicza. Głos ponownie zabrał promotor rozprawy prof. Bosiacki. Powiedział, że zarówno podczas obrony, jak i w recenzjach zwracano uwagę na wybitność pracy z racji tematu oraz posługiwania się przez Doktoranta w zakresie tematu specyfiką i różnorodnością metod, w tym komparatystyczną i historyczno-prawną. O wyróżnienie wnioskowali recenzenci, podczas obrony także padały głosy za wyróżnieniem. Dr hab. Wojciech Machała zapytał, jak stosować metodę komparatystyczną w pracy, która dotyczy doktryny prawnej, w dodatku pochodzącej sprzed wieków. Prof. Bosiacki odpowiedział, że Autor rozprawy wskazywał, że temat rozprawy jest aktualny. Mówiąc o najstarszym ustroju parlamentarnym i konstytucyjnym, jakim jest ustrój angielski i potem brytyjski, odniesienia w tym zakresie po pierwsze występują, a po drugie w naukach społecznych, zwłaszcza w naukach prawnych, w zakresie prawa cywilnego mamy sporo uniwersalnych instytucji, które nigdy się nie starzeją. Pojawiają się wątki parlamentaryzmu, powołania Banku Centralnego, wykształcenie standardów polityczno-prawnych instytucji ustrojowych, które nie są napisane, także konstytucji w sensie niepisanym. Stąd też metoda komparatystyczna w odniesieniu do myśli angielskiej. To przykłady metody mikrokomparatystycznej, ale także makrokomparatystycznej. Wobec braku innych głosów w dyskusji Przewodniczący zarządził głosowanie.

Głosowanie w sprawie wyróżnienia rozprawy doktorskiej dr. Macieja Wilmanowicza:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
37	22	12	3	7

Przewodniczący stwierdził, że Rada wyróżniła rozprawę doktorską dr. Macieja Wilmanowicza.

Sprawa zmiany składu Stałej Komisji Doktorskiej nr 2. Przewodniczący Rady szczegółowo wyjaśnił sprawę. Przypomniał, że Rada dokonała już na poprzednim posiedzeniu zmiany w Stałej Komisji Doktorskiej nr 1. Wyraził uznanie dla działań Przewodniczącego Stałej Komisji Doktorskiej nr 2 prof. dr. hab. Adama Brzozowskiego, który przeprowadził rozmowy m.in. z promotorami rozpraw doktorskich, zwracając uwagę, że we wszystkich wszczętych przewodach doktorskich zarówno obrona, jak i nadanie stopnia doktora powinny odbyć się do końca 2022 r.

W porozumieniu z Przewodniczącymi Stałych Komisji Doktorskich Rada dokonuje odświeżenia składu tych Komisji. Przewodniczący Rady przypomniał, że wśród członków Stałych Komisji Doktorskich są osoby, które z różnych powodów nie są zainteresowane dalszą

pracą w Komisji. Są także wypromowani niedawno doktorzy habilitowani, którzy mogliby do Komisji wejść. Przewodniczący Rady otworzył dyskusję. Wobec braku głosów w dyskusji przedstawił zasady głosowania, wymienił nazwiska osób, które zdecydowały się na odejście z Komisji. Podkreślił, że decyzja o odejściu z Komisji należała do wymienionych osób. Mimo że nie jest zwolennikiem tego, aby z Komisji odchodziły osoby, które są w kwiecie wieku i czynne zawodowo, jednak przyjmuje ich decyzję do wiadomości. Wyjaśnił szczegóły głosowania: na początku Rada przeprowadzi głosowanie w sprawie odwołania ze składu Komisji: prof. dr. hab. Jana Błeszyńskiego, prof. dr. hab. Aleksandra Chłopeckiego, prof. dr hab. Moniki Dąbrowskiej, prof. dr. hab. Tadeusza Erecińskiego, prof. dr. hab. Konrada Osajdy, prof. dr. hab. Krzysztofa Pietrzykowskiego, prof. dr. hab. Jerzego Rajskiego, prof. dr. hab. Marka Safjana, prof. dr. hab. Michała Romanowskiego, prof. dr. hab. Adama Zielińskiego, dr hab. Katarzyny Bilewskiej, prof. UW, dr. hab. Jacka Jastrzębskiego, prof. UW, dr hab. Macieja Kalińskiego, prof. UW, dr. hab. Zbigniewa Banaszczyka, dr. hab. Łukasza Gasińskiego, dr. hab. Lecha Jaworskiego, dr hab. Beaty Kozłowskiej-Chyły, dr. hab. Marcina Krajewskiego, dr hab. Marty Litwińskiej-Werner, dr hab. Dominiki Wajdy, dr. hab. Michała Warcińskiego. Zarządził głosowanie.

	Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
prof. dr hab. Jan Błeszyński	50	33	29	2	2
prof. dr hab. Aleksander Chłopecki	50	33	22	5	6
prof. dr hab. Monika Dąbrowska	50	33	27	3	3
prof. dr hab. Tadeusz Ereciński	50	33	27	4	2
prof. dr hab. Konrad Osajda	50	33	17	12	4
prof. dr hab. Krzysztof Pietrzykowski	50	33	25	4	4
prof. dr hab. Jerzy Rajski	50	33	28	2	3
prof. dr hab. Marek Safjan	50	33	29	1	3

prof. dr hab. Michał Romanowski	50	33	24	3	6
prof. dr hab. Adam Zieliński	50	33	27	2	4
dr hab. Katarzyna Bilewska, prof. UW	50	33	20	6	7
dr hab. Jacek Jastrzębski, prof. UW	50	33	20	7	6
dr hab. Maciej Kaliński, prof. UW	50	33	19	8	6
dr hab. Zbigniew Banaszczyk	50	33	21	7	5
dr hab. Łukasz Gasiński	50	33	23	6	4
dr hab. Lech Jaworski	50	33	23	5	5
dr hab. Beata Kozłowska-Chyła	50	33	22	5	6
dr hab. Marcin Krajewski	50	33	21	7	5
dr hab. Marta Litwińska-Werner	50	33	22	5	6
dr hab. Dominika Wajda	50	33	21	6	6
dr hab. Michał Warciński	50	33	21	7	5

Po odczytaniu przez Przewodniczącego Rady wyników głosowania, głos zabrał dr hab. Piotr Rylski, prof. UW, który zapytał o przepisy ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, na

podstawie których następują te zmiany. Zwrócił uwagę, że choć Rada ostatecznie nadaje stopień, to jednak Stała Komisja Doktorska przyjmuje obronę. Zapytał także, czy nie należałoby zastanowić się nad tym, aby powoływać także do starych przewodów Komisje pod kątem tematu danej rozprawy. Stałą Komisję Doktorską nr 2 opuściło wielu specjalistów z prawa handlowego, co może spowodować, że gdy będzie broniona rozprawa doktorska z tego zakresu, podczas obrony nie będzie reprezentantów prawa handlowego.
Przewodniczący Rady powiedział, że pomysł powoływania komisji doktorskich do obrony danej rozprawy jest interesujący. Prezydium oraz Przewodniczący Stałej Komisji Doktorskiej nr 2 prof. A. Brzozowski zwróciło już wcześniej uwagę, że ze składu Komisji zadeklarowało chęć odejścia wielu specjalistów z zakresu prawa handlowego.
Dr hab. Karol Karski, prof. UW powiedział, że Rada głosowała nad przyjęciem rezygnacji osób, które nie chcą dalej pracować w Komisji. Zauważył, że nie można nikogo zmuszać, aby zasiadał w jakimś ciele. Prof. Karski nie jest jednak przekonany, czy można uzupełniać skład Komisji. Należy zachować ten stan, który był, chyba że ktoś sam zrezygnuje.
Za pośrednictwem czatu prof. Rylski napisał: „Udział w komisji jest chyba jednak obowiązkiem pracownika naukowego, a nie tylko prawem, ale oczywiście w rozsądnym zakresie czasowym (nie może być 4 obron w miesiącu).”
Przewodniczący Rady podziękował za dyskusję, podkreślił, że to członkowie Stałych Komisji Doktorskich podjęli decyzję o odejściu z Komisji.
Zastępczyni Przewodniczącego powiedziała, że powodem tych zmian było między innymi to, że Przewodniczący Stałych Komisji Doktorskich informowali, że nie odbywały się zaplanowane obrony ze względu na brak kworum. Wiele osób nie zgłaszało nieobecności. Uznano, że skoro Stałe Komisje mają zostać utrzymane, to warto okroić skład Komisji o osoby, które nie uczestniczą w posiedzeniach. Odnosząc się do słów prof. Rylskiego, aby powoływać komisje do konkretnych spraw, powiedziała, że dokumentacja dotycząca przewodów doktorskich nie znajduje się w Biurze Rad Naukowych, tylko w sekretariatach dawnych instytutów, które te sprawy prowadzą. Przewodniczący Stałych Komisji Doktorskich podczas rozmów z Prezydium podkreślali chęć utrzymania tych Komisji.

Zastępca Przewodniczącego dr Aleksander Jakubowski powiedział, że zarówno przekształcenie Rad Naukowych Instytutów w komisje doktorskie, jak i obecne ich działanie jest oparte na uchwale nr 481 Senatu Uniwersytetu Warszawskiego. Zakłada się, że skoro Rada może powoływać komisje, to może też zmieniać ich skład. Stosujemy także przepisy rozporządzenia z 2018 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora. Przypomniał, że Komisje Doktorskie będą miały bardzo dużo pracy pod koniec roku, a już teraz zdarza się, że sprawy spadają z porządku obrad Komisji, bo nie ma kworum.
Prof. Rylski powiedział, że ta sytuacja stawia w bardzo trudnej sytuacji te osoby, które chcą uczestniczyć w obronach. Zaznaczył, że jeśli o kolejny rok zostanie przedłużony termin zakończenia spraw związanych z przewodami doktorskimi, będzie prawdopodobnie wnioskował o wyłączenie z Komisji. Rada pozwoliła odejść ze Stałej Komisji Doktorskiej nr 2 wielu osobom, teraz każda nieobecność może spowodować, że nie będzie kworum. Powtórzył,

że wyspecjalizowane komisje mogłyby spowodować, że na obronie będą osoby specjalizujące się w danej tematyce. Kończąc wypowiedź, powiedział, że chciałby, aby został dostrzeżony głos nie tylko osób, które odchodzą z Komisji, ale także tych, które w niej zostają.
Przewodniczący Rady powiedział, że jest świadomy tych problemów. Przypomniał, że Rada Naukowa Dyscypliny także pracuje często, bo co trzy tygodnie. Nikt później nie będzie brał pod uwagę, że członkowie Rady spędzili godziny na posiedzeniach, zamiast pisać artykuły. Zapowiedział, że spróbuje w tej sprawie jeszcze się skontaktować z prof. Adamem Brzozowskim, być może rozwiązaniem w tym przypadku będzie stworzenie dwóch komisji. Zgodził się z prof. Rylskim, że teraz każda nieobecność będzie bardziej widoczna, ale przypomniał, że z Komisji odchodzą osoby, które i tak były w niej nieobecne.
Za pośrednictwem czatu prof. Machała napisał: „Wydaje się, że rezygnacja z udziału w komisji powinna być skompensowana inną działalnością organizacyjną danej osoby."
Zastępca Przewodniczącego powiedział, że sama ustawa nie determinowała tego przekształcenia, wskazywała tylko na to, że ta kompetencja przeszła na Radę Naukową Dyscypliny w kontekście Statutu. Jeśli chodzi o aspekt prawny, to istnieje możliwość, aby powołać np. dwie komisje w obszarze prawa cywilnego lub stworzyć *ad hoc* komisję, tak jak to się dzieje w nowych postępowaniach.
Dr hab. Wojciech Brzozowski, prof. UW powiedział, że sprawa zmian w składzie Stałych Komisji Doktorskich była już przedmiotem dyskusji z poprzednim kolegium rektorskim, jak i podczas licznych spotkań władz rektorskich z przewodniczącymi rad naukowych. I nie budziło wtedy wątpliwości, i nie budzi w opinii prof. Brzozowskiego i teraz, że przepisy, na podstawie których dokonała się ta transformacja nie wymagały stabilizacji składu, tzn. nie wymagały zamrożenia składu Komisji na zawsze, albo do końca jakiejś kadencji. W szczególności nie wymagały kadencyjności tych Komisji, co pociągałoby za sobą stabilizację składu. Prezydium Rady ubiegłej kadencji stwierdziło, że nie ma sensu dokonywać zmian w Komisjach, bo uznano, że tych zmian jest i tak dużo, i należy przeprowadzać je stopniowo. Odnosząc się do liczby przyszłych obron prof. Brzozowski zauważył, że mimo tego, że wszczętych przewodów jest bardzo dużo, w znacznym stopniu nie zakończą się one obroną. Przypomniał, że do końca roku 2022 sprawy wszczętych przewodów muszą zakończyć się np. nadaniem stopnia. Prof. Brzozowski powiedział także, że ma mieszane uczucia wobec odwoływania ze składu Komisji osób tylko dlatego, że nie chcą być w Komisji. Rozumie, że ktoś odchodzi, bo jest na emeryturze, jednak nie rozumie premiowania postawy polegającej na tym, że ktoś nie ma czasu na pracę w Komisji, bo ma inne obowiązki poza Uniwersytetem lub nie chce dołączyć do Komisji, tłumacząc to obowiązkami poza Uniwersytetem. Zdaje sobie jednak sprawę, że utrzymywanie takich osób, które programowo nie przychodzą na posiedzenia, ma zgubne konsekwencje dla kworum i przede wszystkim dla doktoranta. Zwrócił uwagę, że zarówno Rada Naukowa Dyscypliny, jak i Przewodniczący Stałych Komisji Doktorskich nie mają narzędzi, które służyłyby dyscyplinowaniu osób lekceważących swoje obowiązki. Zdaniem prof. Brzozowskiego jest to sytuacja bez dobrych wyjść, a to, co robimy jest chyba najmniej złym spośród możliwych rozwiązań.
Za pośrednictwem czatu prof. Grzebyk napisała: „Zaangażowanie w radach itp. powinno być uwzględnione przy ocenie pracowniczej (działalność organizacyjna) – jednak

charakterystyczne, że negatywna ocena działalności organizacyjnej nie przekłada się na negatywną ocenę okresową."
Dr hab. Tadeusz Zembrzuski, prof. UW powiedział, że stała się rzecz niepokojąca. Jego zdaniem idea odwołania ze składu Stałych Komisji Doktorskich niektórych osób została pomyślana z perspektywy seniorów, pracowników, którzy z racji wieku nie pojawiali się na posiedzeniach Komisji. Jednak skorzystały z tego także osoby, które stawiały się na posiedzenia. Nie można wykluczyć sytuacji, że kolejne osoby zrezygnują z udziału w pracach Komisji. Jeśli Komisje się rozsypią, będzie to kompromitacja środowiska. Należy patrzeć na problem perspektywicznie. Zgadza się z postulatem zgłoszonym przez prof. Rylskiego, aby stworzyć mniejsze, ale pewne Komisje, także tematyczne.
Za pośrednictwem czatu prof. Brzozowski napisał: „Myślę, że te osoby, które pozostały w składzie komisji, są gotowe do dalszej pracy i będą traktować swoje obowiązki poważnie."

Przewodniczący Rady powiedział, że jest zwolennikiem mniejszych i tematycznych komisji, dostrzega jednak w innych komisjach, które przyjęły taką praktykę, np. na Uniwersytecie Jagiellońskim, problemy z uzyskaniem kworum w komisjach tematycznych. Jest to cecha współczesnej Akademii, że pracownicy nie widzą w tym swego obowiązku. Zauważył, że to Dziekan ma narzędzia, aby dyscyplinować. Zwrócił uwagę, że w komisjach nie ma przedstawicieli dyscypliny spoza Wydziału Prawa.
Dr hab. Karol Karski, prof. UW zgodził się z tym, co napisał za pośrednictwem czatu prof. Brzozowski („Myślę, że te osoby, które pozostały w składzie komisji, są gotowe do dalszej pracy i będą traktować swoje obowiązki poważnie.") Odnosząc się do dyscyplinowania pracowników przypomniał, że Dziekan może zabierać dodatki okresowe za nieprzychodzenie na posiedzenia Rad Wydziału, a za nieprzychodzenie na posiedzenia Rad Naukowych dawnych Instytutów to Przewodniczący tych Rad mogli odbierać dodatki. Zauważył, że dyskusja odbywa się w gronie osób, które jednak przychodzą na posiedzenia. Odnosząc się do pogłosek, że prawdopodobnie zostanie o kolejny rok przedłużony termin, do kiedy mają bronić się doktoranci, którzy wszczęli przewody doktorskie przed 2019 r., zauważył, że pisanie doktoratu zajmuje średnio 4 lata, a zatem dlaczego te osoby, które wszczęły przewód właśnie w 2019 r. miałyby mniej czasu na napisanie doktoratu.
Za pośrednictwem czatu dr Jowanka Jakubek-Lalik napisała: „To jest ogólny problem, jeśli za angażowanie się w obowiązki organizacyjne nie ma korzyści, a za brak zaangażowania żadnych sankcji – co "sprytniejsi" się więc nie angażują" i dodała: „Chyba jednak w naszym gronie rozmawiamy wśród osób mocno angażujących się..."
Za pośrednictwem czatu prof. Machała napisał: „Właśnie, to jest problem zasadniczy. Gdyby zaangażowanie organizacyjne miało konsekwencje (pozytywne lub negatywne w przypadku braku) sytuacja byłaby gruntownie odmienna. Albo powinniśmy postulować, aby udział w komisjach traktować jako działalność naukową (bo po prawdzie – to jest działalność analogiczna do udziału w konferencjach), albo brać pod uwagę działalność organizacyjną w ocenie okresowej."
Za pośrednictwem czatu prof. Grzebyk napisała: „Panie Prof. Karski, ale przecież przewody miały być otwarte w tych przypadkach, gdzie prace nad rozprawą były zaawansowane, a nie

w każdym przypadku – to była odpowiedzialność promotora, by ocenić stan zaawansowania prac. Przecież nie było żadnego problemu, by doktoranci bronili się w nowym trybie."
Przewodniczący Rady powiedział, że jest to sugestia godna realizacji. Należy pokazać, że Rada widzi problem, interesuje się, to są psychologicznie ważne działania projakościowe.
Dr hab. Katarzyna Myszona-Kostrzewa, prof. UW podziękowała prof. Brzozowskiemu za wcześniejszą wypowiedź, z którą się w pełni zgadza. Większość członków Rady głosowała za tym, aby wskazane osoby mogły jednak nie uczestniczyć w pracach komisji. Prof. Myszona-Kostrzewa odniosła się do słów prof. Grzebyk zamieszczonych na czacie, z którymi także się zgadza („Zaangażowanie w radach itp. powinno być uwzględnione przy ocenie pracowniczej (działalność organizacyjna") – jednak charakterystyczne, że negatywna ocena działalności organizacyjnej nie przekłada się na negatywną ocenę okresową.) Jest członkiem komisji oceniającej, wielokrotnie zwracała na to uwagę. Podkreśliła, że praca dla studentów jest głównym zadaniem, zwróciła uwagę, że nawet na posiedzeniu komisji oceniającej to było marginalizowane, ponieważ uznawano, że najważniejsze są publikacje, zwraca się uwagę na umiędzynarodowienie. Nawiązując do własnych studiów na najlepszych uczelniach zagranicznych, powiedziała, że za granicą niedopuszczalna jest sytuacja, aby jednocześnie prowadzić działalność naukową i pracować w kancelarii.
Zwróciła uwagę, że mimo tego, że część osób się z tym nie zgadza, to nic nie robi, aby to przerwać. Prof. Myszona-Kostrzewa powiedziała, że doskwiera jej to, że jest człowiekiem Uniwersytetu „drugiej kategorii", który jest rzekomo tu, bo nie ma innych zadań. Żałuje, że ta dyskusja nie odbyła się wcześniej, jako członek komisji oceniającej nie miała świadomości, że tak wiele osób regularnie nie przychodzi na posiedzenia komisji. Należy doprowadzić do zrównoważenia pewnych rzeczy, nie tylko umiędzynarodowienie powinno być brane pod uwagę, ale praca na rzecz studentów, jeśli nie będzie studentów, nie będzie też nas. Zwróciła także uwagę na to, że będąc kierownikiem studiów doktoranckich na Wydziale Prawa, słyszy od doktorantów, że nie mogą skontaktować się ze swoim promotorem, bo jest nieobecny.
Za pośrednictwem czatu prof. Zembrzuski napisał: „Zakładanie, że nic się nie stanie i nie będzie dalszych rezygnacji jest ryzykowne w sytuacji, gdy pojawi się w drugiej połowie roku X obron miesięcznie. Musimy odpowiedzialnie zakładać obydwa scenariusze."
Przewodniczący Rady zauważył, że ta dyskusja powinna odbyć się także podczas Rady Wydziału.
Dr hab. Maria Nowak powiedziała, że należało przeprowadzić tę dyskusję przed głosowaniem, zastanawia się, czy członkowie Rady nie powinni otrzymać jasnej informacji przed głosowaniem, aby niektóre osoby w Komisji pozostawić.
Przewodniczący Rady przypomniał, że przed głosowaniem otworzył dyskusję, jednak nie było głosów w dyskusji.
Prof. Zembrzuski powiedział, że członkowie Rady są zaskoczeni skalą, być może rozwiązaniem byłoby, gdyby osoby rezygnujące z pracy w Komisji umotywowały swoją decyzję.
Prof. Rylski powiedział, że jego intencją, gdy rozpoczął dyskusję nie było to, aby głosować „na nie" i na siłę trzymać te osoby w Komisji. Jego intencją było to, co należy zrobić w przyszłości, czy utrzymywanie takiej formuły jest operatywne. W programie posiedzenia nie było listy osób, które chciały zrezygnować z pracy w Komisji, nie przypuszczał, że tych osób będzie tak dużo. Zgodził się, że były wśród tych osób i takie, które nie przychodziły na

posiedzenia. Zaproponował, aby w przypadku, gdy jednak dojdzie do przedłużenia terminu zakończenia wszczętych przewodów doktorskich, nowe osoby wchodzące w skład Komisji były przygotowane do tych obron, orientowały się w obszarze tematycznym rozpraw.
Za pośrednictwem czatu dr Jakubek-Lalik napisała: „Podsumowując, nasz czas ma swoją wartość, jeśli poświęcamy go na udział w pracy Wydziału (czy to w komisjach, czy w innych sprawach), to mamy go mniej na inne sprawy (czy to komercyjne, czy naukowe). Warto pomyśleć o formach docenienia osób zaangażowanych i doprecyzowaniu "minimum" zaangażowania w ramach obowiązków pracowniczych każdego pracownika. Ale to temat raczej dla Rady Wydziału (?), można przekazać nasze stanowisko."
Przewodniczący Rady zwrócił się do dr Jakubek-Lalik, aby rozwinęła myśl wyrażoną za pośrednictwem czatu.
Dr Jakubek Lalik zgodziła się z tym, co zostało powiedziane. Każdy pracownik naukowy ma obowiązki względem pracy na Uniwersytecie. Te obowiązki powinny być egzekwowane, należy dać impuls, aby to bardziej wybrzmiało na Wydziale.
Przewodniczący Rady zgodził się, że temat powinien być dalej kontynuowany na Wydziale.
Prof. dr hab. Krystyna Szczepanowska-Kozłowska powiedziała, że jej zdaniem nie są te rezygnacje takie oczywiste. Zastanawia się, czy nie przekazano członkom Komisji informacji, że zmieniana jest koncepcja Komisji. Kiedyś Komisję stanowili wszyscy samodzielni pracownicy dawnego Instytutu, teraz nie było wskazania, jakim ciałem jest Stała Komisja Doktorska, ani co należy zrobić. Zdaniem prof. Szczepanowskiej-Kozłowskiej być może należałoby najpierw sprawdzić, jakie są oczekiwania Rady Naukowej Dyscypliny co do Komisji. Uważa, że wszyscy powinni czuć się zobligowani do pracy na rzecz Uniwersytetu, dostrzega jednak potrzebę jasnych wytycznych. Poparła pomysł, aby Przewodniczący Rady porozmawiał na ten temat z Dziekanem. Brak jest jasnych regulacji, kto tworzy Radę Naukową Instytutu. Odnosząc się do wypowiedzi na czacie prof. Grzebyk („Dla porównania, w innych dyscyplinach w starych postępowaniach nie ma "stałych komisji" – tylko do każdego postępowania powoływało się i powołuje osobną komisję".) powiedziała, że inne dyscypliny mają komisje do danej obrony lub są niewielkie komisje (np. na Uniwersytecie Jagiellońskim). Zapytała, jaki model należy przyjąć.

Za pośrednictwem czatu prof. Rylski napisał: „Zdecydowanie ten kierunek jest jedynym przyszłościowym wobec coraz częstszych wyspecjalizowanych doktoratów lub doktoratów dotykających zagadnień z różnych obszarów prawa."
Dr hab. Piotr Grzebyk: „Panie Profesorze, tak, przysłuchuję się dyskusji i przekażę Kolegium."
Dr Witold Borysiak: „Rozwiązaniem większości problemów wskazywanych w dyskusji byłoby powoływanie *ad hoc* Komisji do poszczególnych prac doktorskich w ramach specjalizacji poszczególnych osób z jednoczesnym wymogiem, aby każdy pracownik w okresie podlegającym ocenie okresowej był określoną ilość razy członkiem komisji (co można zmienić na przyszłość w uchwale o kryteriach i zasadach oceny okresowej)."

Następnie Przewodniczący zarządził głosowanie w sprawie uzupełnienia składu Stałej Komisji Doktorskiej nr 2 o osobę dr. hab. Łukasza Żelechowskiego. Otworzył dyskusję. Powiedział, że

jest za tym, aby do Komisji wszedł dr hab. Łukasz Żelechowski, jest to sumienny i krytyczny badacz.

	Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
dr hab. Łukasz Żelechowski	50	31	31	0	0

Przewodniczący stwierdził, że uchwała została przyjęta.

Sprawa zmiany składu Stałej Komisji Doktorskiej nr 4. Prof. Myszona-Kostrzewa wyjaśniła przyczyny, dla których Stała Komisja Doktorska nr 4 zwróciła się do Rady o odwołanie dr. hab. Marka Żylicza ze składu Komisji.

	Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
dr hab. Marek Żylicz	50	28	28	0	0

Przewodniczący stwierdził, że uchwała została przyjęta.

Sprawa zmiany składu Stałej Komisji Doktorskiej nr 5. Przewodniczący przedstawił przedmiot głosowania. Powiedział, że Przewodniczący Stałej Komisji Doktorskiej nr 5 zaproponował poszerzenie składu Komisji o następujące osoby: dr. hab. Cezarego Błaszczyka, dr hab. Annę Kryniecką-Piotrak, dr. hab. Jana Podkowika, dr hab. Annę Rossmanith, dr. hab. Jana Winczorka.
Głos zabrał dr hab. Piotr Grzebyk, który oceniając działalność naukową i osiągnięcia publikacyjne prof. Błaszczyka, prof. Podkowika oraz prof. Winczorka, nie ma wątpliwości i popiera te kandydatury.
Następnie Przewodniczący zarządził pięć głosowań w sprawie uzupełnienia składu Stałej Komisji Doktorskiej nr 5:

	Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
dr hab. Cezary Błaszczyk	50	30	28	1	1
dr hab. Anna Kryniecka-Piotrak	50	34	16	16	2
dr hab. Jan Podkowik	50	34	30	0	4

dr hab. Anna Rossmanith	50	33	21	5	7
dr hab. Jan Winczorek	50	31	27	3	1

Przewodniczący stwierdził, że skład Stałej Komisji Doktorskiej nr 5 został poszerzony o następujące osoby: dr. hab. Cezarego Błaszczyka, dr. hab. Jana Podkowika, dr hab. Annę Rossmanith, dr. hab. Jana Winczorka. Rada odmówiła poszerzenia jej składu o dr hab. Annę Kryniecką-Piotrak.

Skład Stałej Komisji Doktorskiej nr 6. Przewodniczący przedstawił przedmiot głosowania. Powiedział, że Przewodniczący Stałej Komisji Doktorskiej nr 6 zaproponował poszerzenie składu Komisji o osobę dr hab. Marii Nowak.

	Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
dr hab. Maria Nowak	50	32	29	1	2

Przewodniczący stwierdził, że uchwała została przyjęta.

<u>Wolne wnioski</u>

Przewodniczący Rady zaproponował kontynuowanie dyskusji w sprawie zmian w Stałych Komisjach Doktorskich. Otworzył dyskusję. Głos zabrał dr hab. Michał Bitner, który powiedział, że głosując za odwołaniem osób ze Stałych Komisji Doktorskich dał wyraz swojej dezaprobacie wobec koncepcji Stałych Komisji Doktorskich. Nie ma wątpliwości, że każdy powinien wykonywać obowiązki wobec Uniwersytetu w sposób odpowiedni, tak jak mu nakazuje sumienie i przepisy prawa. Czym innym jest jednak wykonywanie obowiązków formalnych, a czym innym uczestniczenie w obronie doktoratu. Do każdej takiej obrony należy się przygotować, dziedziny prawa są tak szerokie, że nie sposób znać się na wszystkim, nie jest się czasami w stanie nawiązać merytorycznej dyskusji z autorem. Stałe Komisje Doktorskie nie powinny w takim kształcie dalej istnieć.
Przewodniczący Rady zgodził się z prof. Bitnerem.
Prof. Myszona-Kostrzewa zauważyła, że może pojawić się problem, gdy powoła się do takiej komisji osoby, które i tak nie przychodzą na posiedzenia. Może to nie rozwiązać problemu.
Zastępczyni Przewodniczącego powiedziała, że w niektórych przypadkach indywidualne komisje do danej obrony byłyby pewnym rozwiązaniem, a w mniejszych komisjach problemu braku kworum może paradoksalnie nie być, gdyż nie będą powoływane do nich osoby systematycznie unikające zasiadania w nich. Prezydium musi jednak się skontaktować w tej sprawie z Przewodniczącymi Stałych Komisji Doktorskich. Odnosząc się do sugestii dyscyplinowania pracowników powiedziała, że Rady powinny działać w ramach swoich kompetencji.
Prof. Karski powiedział, że im mniej się będzie zmieniać przy komisjach, tym się je mniej rozreguluje.

Przewodniczący Rady podziękował za dyskusję, zapowiedział, że kolejne posiedzenie odbędzie się 28 lutego, najprawdopodobniej w formie zdalnej, a dalsze już stacjonarnie; następnie zamknął posiedzenie.

Protokołowała: Agnieszka Lentas